

INGEZONDEN

VERBETERINGEN

Poliomyelitis in de tropen

In het Ingezonden van F. DEKKING over poliomyelitis (1976, bl. 2118) is een storende zetfout geslopen, die het beoogd ondergraaft. De laatste zin van de tweede kolom moet luiden: „Aanvankelijk overleefden slechts enkele procenten van deze populatie de infectie, maar reeds na enkele jaren

was het percentage overlevenden gestegen tot 30 à 40 omdat de minder virulente mutanten betere verspreidingskansen hadden dan de virulente, in korte tijd dodelijke oer stammen.” Er stond dat juist de meer virulente stammen betere verspreidingskansen hadden, maar dit zou zoals de lezers zullen hebben opgemerkt geheel in strijd zijn met de gedachtegang van het stuk.

BERICHTEN

Buitenland

ALGEMEEN

Nieuw tijdschrift. Verschenen is het eerste nummer van „*Hemoglobin, the International Journal for Hemoglobin Research*”. Editor is T. H. J. HUISMAN, Laboratory of Protein Chemistry, Medical College of Georgia, Augusta, Georgia 30902, Verenigde Staten. Uitgever is Marcel Dekker Inc., 270 Madison Avenue, New York, N.Y. 10016. Per volume zullen acht nummers verschijnen, in een formaat van 23 × 15 cm. Het eerste nummer telt 110 bladzijden. De abonnementsprijs bedraagt per volume \$ 65 (plus \$ 10 porto naar buitenland). Bestellingen en betaling: Marcel Dekker Journals P.O. Box 11305, Church Street Station, New York, N.Y. 10249, Verenigde Staten.

VERENIGDE STATEN

Euthanasie. In twee artikelen van het *New England Journal of Medicine* van 12 augustus worden richtlijnen geformuleerd ten dienste van artsen die bereid zijn bij stervende patiënten het lijden te verlichten c.q. te bekorten (PONTOPPIDAN e.a. bl. 362; RABKIN e.a. bl. 364). Opmerkelijk is dat via deze artikelen twee van de bekendste ziekenhuizen in de Verenigde Staten — het Massachusetts General Hospital te Boston en het Beth Israel Hospital, eveneens te Boston — openlijk blij geven, voorstanders te zijn van dit streven, en de geformuleerde maatregelen ook in de praktijk toe te passen. Zoals te verwachten was, gaat men er uiterst voorzichtig te werk. In het General Hospital rubriceert men de patiënten naar hun geschatte levenskansen in vier klassen, zulks naar het oordeel van een commissie waarin artsen en een jurist zitting hebben, terwijl ook een patiënte die vroeger aan kanker heeft geleden er deel van uitmaakt. Groep A omvat patiënten bij wie nog maximale therapeutische pogingen worden gedaan, terwijl groep D bestaat uit geheel hopeloze gevallen van hersendood met „no reasonable possibility that the patient will return to a cognitive and sapient life”. In het Beth Israel Hospital gelden overeenkomstige richtlijnen, maar hier berust de uiteindelijke beslissing bij de patiënt of diens familie. De behandelende arts is niet verplicht, de aanbevelingen van de commissie op te volgen.

In hetzelfde tijdschriftnummer (bl. 367) is een artikel van S. Bok gepubliceerd, dat de titel draagt „Personal directions for care at the end of life”. De auteur oppert het voorstel dat een ieder, reeds bij volle gezondheid, een testamentachtige verklaring zou moeten (doen) opstellen, waarin hij te kennen geeft, hoe hij behandeld wil worden als hij in een uitzichtloze zieke toestand mocht geraken.

Voedsel-additiva en hyperactiviteit. In een „guest editorial” van het *Medical Journal of Australia* (21 aug. bl. 281) beschrijft JOHN S. WERRY de explosie van onrust, in Amerika teweeggebracht door de allergoloog FEINGOLD. Deze heeft enige jaren geleden de hypothese verkondigd dat salicylaten die van nature in voedsel voorkomen, en ook de aan ingeblikt voedsel toegevoegde smaak- en kleurstoffen, bij kinderen met een bepaalde genetische predispositie een toxische (niet allergische) reactie van cerebrale prikkelbaarheid veroorzaken, identiek aan die van het hyperkinetisch syndroom. FEINGOLD zelf heeft zijn hypothese niet door onderzoek bevestigd, maar heeft desondanks voor de wereldmarkt in geschriften geadviseerd, bij hyperactieve kinderen een dieet toe te passen dat vrij is van de genoemde stoffen. Hij beweert dat 50 pct van de kinderen gunstig daarop zullen reageren.

Deze onbewezen hypothese heeft de gemoederen dusdanig in beroering gebracht dat een beoordeling door derden dringend gewenst werd geacht. Een uiterst zorgvuldig onderzoek is verricht door Dr. J. PRESTON HARLEY van de Universiteit van Wisconsin. Deze besteedde vooral aandacht aan controle- resp. placebo-onderzoek, waarbij zowel objectieve als subjectieve beoordelingen (door de ouders) werden vastgelegd. Hele gezinnen werden op speciale diëten gesteld, die gemiddeld \$ 120 per week hebben gekost. Al het voedsel was tevoren geanalyseerd door het Food Science Research Institute van genoemde universiteit. De resultaten, nog steeds pas gedeeltelijk bewerkt, wezen uit dat er tussen de toegediende diëten geen verschil in uitwerking was op te merken.

De editorial-schrijver eindigt als volgt: „The most chilling aspect of FEINGOLD's work lies in the enthusiasm with which it has been embraced by the anti-medication, anti-psychiatry section of the American public and used as a cudgel to try to close down paediatric psychopharmacological research in that country”... „Furthermore, who will know which prophet, whether it be FEINGOLD or some other, to follow, and public and profession alike will be at the mercy of every passing medical Pied Piper.”

CONGRESSEN, ENZ.

XIth Acta Endocrinologica Congress, 19-23 juni 1977 te Lausanne. Inlichtingen: J. P. FELBER, secr. gen., Secretariat XIth Acta Endocrinologica Congress, Biochemie Clinique, Hôpital Cantonal Universitaire, 1011 Lausanne, Zwitserland.

M. M. HILFMAN